

Mariavall den 9 juli 2022

H.E. Kardinal Anders Arborelius OCD. Biskop av Stockholm

(Predikan är nedskriven efter inspelning)

Kära bröder och systrar. När vi firar ett helgon är det egentligen Jesus själv vi firar. Det är Jesus som förvandlar en människa från syndare till helgon. Det vill han göra med var och en av oss. Men vi behöver bevis för att det är möjligt. Jag tvivlar ibland på att jag som är en bräcklig människa kan förvandlas och bli helig. Idag firar vi en av oss, den helige Benedictus, som förvandlades av Jesu nåd, så att han, som vi sade i kollektbönen, kunde bli en läromästare som fostrat många till att tjäna. Det är just genom att tjäna som vi mer och mer kan förvandlas och bli lika Jesus.

Det är inte lätt att tjäna i en värld och i ett klimat, där allt annat än att tjäna står i centrum. Man vill ha framgång, göra karriär, om inte annat så bostadskarriär, samla ihop en förmögenhet och få det bra och bekvämt. Därför behöver vi gång på gång bli påmind om, att det bara är genom att stå till tjänst, i Guds tjänst och i våra medmänniskors tjänst, som vi kan bli vad vi är menade att bli i Guds ögon. Jesus visar genom hela sitt liv att han skulle verka för sanningen och bli allas tjänare ända fram till korset. Gång på gång måste de heliga hjälpa oss att förstå, att vi också i vår situation kan bli Guds tjänare och heliga. Genom dopets nåd har vi redan fått ett frö av helighet, som kan växa och förvandla oss steg för steg.

Det är Kyrkans stora uppgift att vara en plantskola för helgon. Därför är vi alla som är här idag uppmanade att betänka, att det är Jesus som vi firar och en av oss, den helige Benedictus, som har nått fram till målet och förvandlats av Guds helighet. Därför får han en tidlös betydelse för människor. Det är det underbara med de heliga. De lever i en miljö, i en tid, de är präglade av en kultur, men de står över detta och kan var och en på sitt sätt tydliggöra evangeliets budskap för oss.

Vad är det då som Benedictus kan påminna oss om? Det är naturligtvis evangeliet men sett genom en enskild människas ögon. Det underbara med evangeliet är att det är så stort, så vitt, så brett att vi alla kan upptäcka en aspekt av evangeliet, som gör att vi kan ta till oss helheten. Var och en av oss som har lyssnat på evangeliet idag tar emot det på sitt sätt. Det gäller förstås bara om vi har lyssnat. Den stora frågan är om vi har vi lyssnat och tagit till oss Guds ord som ett personligt budskap. Det gör vi på vårt sätt. Det är alltid något som fastnar och som kan växa och förvandla vårt liv. Den helige Benedictus vill lära oss, att ingenting går före kärleken till Gud. Ingenting får ta Guds plats i vårt hjärta. Ingenting får bli så viktigt att vi glömmer bort Gud.

Det är inte så lätt i ett klimat, i en kultur, där Gud tycks frånvarande för många människor. Det kan vara vår uppgift här och nu, i vårt samhälle och i vår kultur, att försöka göra Gud mer närvarande. Ett sätt är klosterlivet, att dra sig undan världens oro och be för världen att den skall återupptäcka Gud och ta emot hans budskap om fred, kärlek, gemenskap och godhet. Ni, systrar, har valt den bästa delen, brukar man säga, för att citera evangeliet, men kanske också den svåraste och ändå den lättaste, för det paradoxala med klosterlivet är att det fordrar allt av människan, men det ger också allt: Guds ständiga nåd och närvaro.

Samtidigt måste vi komma ihåg att det är något liknande med oss. Också vi som lever ute i världen är kallade att tjäna Gud av hela vårt hjärta och även vår nästa och sprida evangeliets goda doft omkring oss. Det är den underbara uppgiften för alla döpta. Därför behöver vi den inspiration vi kan få från detta hus, från detta kloster. Säkert är det därför som ni är här, kära pilgrimer, för att just få den inspiration, den hjälp och den puff på vägen mot heligheten, fullheten, sanningen och härligheten som krävs. Vi behöver ständigt de små puffarna, så att vi kommer igång, kommer iväg och inte blir stående och bara väntar. Därför är alltid en pilgrimsfärd, en vallfärd, en puff på vägen mot det fulla mötet med den levande Herren. Den helige Benedictus vill hjälpa oss att komma ihåg, att ingenting får skymma vår blick på Jesus Kristus, på Fadern.

Det är den Helige Andes uppgift att hålla trons låga levande i oss, så att vi lever i en ständig öppenhet för Guds kärlek och kan sprida den vidare. Denna vallfärd är menad som en förbön för Europa, för att denna världsdel skall bevara sin tro, för att man skall leva i fred, samförstånd och rättfärdighet, eftersom vi vördar den heliga Benedictus som ett av Europas skyddshelgon. Det är just nu viktigare än någonsin att ha denna bön i vårt hjärta och i vårt liv försöka sprida den frid, godhet, enhet och samhörighet som gör, att vi bereder väg för fred och samförstånd mellan människor av olika bakgrund.

I vårt stift har vi en fantastisk möjlighet att öva fred och samförstånd, eftersom vår kyrka i Sverige rymmer människor från snart sagt hela världen. Vi skulle kunna se det som en slags plantskola för världens fred och enhet, att vi i våra små sammanhang, och det gäller också Sverige i stort, låter människor från hela världen mötas i detta land och försöker göra något fint och vackert av denna gemenskap.

Vi kan undra vad vi kan göra åt kriget i Ukraina. Vi ber naturligtvis dagligen. Vi offrar. Vi ordnar hjälpsändningar. Vi försöker ta emot flyktingar, men ändå kan vi känna oss helt maktlösa inför våldets triumf. Det är då vi måste komma ihåg, att i bön och bot kan vi alltid bidra till en bättre värld. Och vi kan bidra till att skapa goda kontakter och möten mellan människor av olika slag. Freden byggs underifrån. När människor längtar efter att få leva tillsammans i godhet och gemenskap, bereder vi fredens vägar.

Därför är vi oerhört tacksamma för er alla som denna dag har kommit hit för att be och offra för fred i Europa, men ta också med er uppdraget hem. Glöm inte att vi genom vår förening med Jesus är i stånd att ständigt be om Guds nåd, om Guds fred, om Guds kärlek. Då förvandlas också vårt vardagsliv, så att vi bygger upp äkta gemenskap och enhet mellan människor som vi möter.

Därför, kära bröder och systrar, får ni ta med er någonting hem. Packa ned något i korgen när ni har ätit upp alla godsaker. Och den godaste saken av allt är Guds heliga närvaro, Guds ständiga nåd, som påminner oss om att Jesus Kristus alltid är med oss, så att vi liksom den helige Benedictus kan låta Guds kärlek stå i centrum för hela vår existens och ge den vidare genom vårt dagliga liv i bön, omsorg, godhet och tjänande kärlek.

Påven Franciskus brukar ofta tala om *La Cultura del Encuentro* (mötets kultur). Varje gång vi möter en människa sker det något stort. Det pekar alltid tillbaka på det stora mötet mellan Gud och människa, som har blivit kött och blod i Jesus Kristus. I honom möts Gud och

människa och blir till ett. Vi är alla delaktiga av den enheten i Kristi heliga Kyrka. Vi kan alla bidra till att enheten och kärleken strålar fram genom ett självutgivande liv i Guds närvaro och till Guds ära.

Vi tackar Gud för att vi får vara med här i dag och så blir påmind om vår kallelse att liksom den helige Benedictus leva av Guds kärlek, genom Guds kärlek och för Guds kärlek, så att vi på den plats där vi lever kan bidra till en värld i fred, gemenskap, godhet och sanning. Amen.